

ՏԱՍՆ ԵՒ ՈՒԹԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

ՄՇԱԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի, կես տարվանը 6 ռուբլի... Առանձին համարները 7 կոպեկով:

Թիֆլիսում գրվում են միմիայն խմբագրատան մէջ:

Մեր հասցեն. Тифлисъ. Редакция «Мшакъ». Կամ Tiflis, Rédaction «Mschak».

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ (բացի կիրակի և տօն օրերէն):

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լեղուով:

Յայտարարութիւնները համար վճարում են իւրաքանչիւր բառին 2 կոպեկ:

ԲՈՎԱՆԻՎԱԿՈՒԹԻՒՆ

Անորոշ կերպով մեղադրվածներ.— Ներքին Տեսչութիւնը պարզապէս չի կարողանում ճշմարտացիութեամբ պարզաբերել իրական իրաւունքները...

ԱՆՈՐՈՇ ԿԵՐՊՈՎ ՄԵՂԱԿՆԵՐԿԱՆՆԵՐ

Գետ 1888 թ.ի «Մշակ» № 128-ի և 132-ի առաջադրուած յոգեւածներում մենք փորձեցինք մասնացոյց անել այն պահանջները...

Մենք ասել էինք, որ եւրօպական մի քանի երկիրներում այդ ժամանակակից շահուէի է առնվում: Նման, օրինակ մեղադրվածը...

Բ Ա Ն Ա Ս Ի Ր Ա Վ Ա Ն

ՇԱՀՆԱ

(Թիւրքահայերի կեանքից)

Ա.

Բացի գինւորական, հողային, կալուածական, անասնական և այլ բոլոր տուրքերը առնելուց թիւրքահայաստանում, Օսմանեան կառավարութիւնը առնում է նաև տուրք խոտից, ցորենից և առհասարակ բոլոր այն արտադրանքներից և բանջարեղենից, որոնց արտադրում կամ ժողովում է հայ գիւղացին:

Գրա համար ինքը—կառավարութիւնը չունի յատուկ պաշտօնական, այլ մի խումբ որոշակի գիւղերի տասնորդը անձրբով նա ծախում է տաճիկ կամ հայ աղաների, որոնք առանց մասնաւոր, որ իրանց ասրիցները այդ գործն է, օրէնքին ակնաջ չեն դնում, կամայական տասնորդներ, քսանորդներ և շատ անգամ եռանորդներ են նշանակում բերքի վրա, հոնձքերի ժամանակ գիւղերն են լեցվում և ցորենի բեռներ ու խոտերի գեղեր են սարքում, որը յետոյ դուռ ոսկիի են փոխում և կարծում են իրանց վախճառական ասպազայ արհեստի սկզբնական դրամապետները...

Իսկ եթէ մեղադրվածը սկզբնական քննութեան միջոցին աւելի կամ պակաս երկար ժամանակ բանտարկված լինելուց յետոյ դատարանի վերջնական քննութեան ժամանակ յանկարծ կատարելապէս անմեղ և արդար կը յայտնվի,—այն ժամանակ ո՞վ պէտք է վերադարձնէ նրան իր խախտված պատիւը, իր կրօնը նիւթական փնտնելու, բանտարկութեան ժամանակ իր խախտված սուղջութիւնը, վերջապէս ո՞վ պէտք է վարձատրէ նրան ամիսների կամ տարիների ընթացքում անձնական աղատութեան կորուստը:

Եւ մենք անկայցում էինք, որ նոյն իսկ այդ բարոյական և նիւթական վարձատրութեան հարցը յարուցված է այժմ դերմանական իրաւաբանական մասնուէի մէջ:

Սկզբունքով հարցը յարուցանելուց և վճարելուց յետոյ, կը մնայ միայն որոշել յիշեալ վարձատրութեան գործնական հնարաւոր միջոցները:

Սյր հարցը գործնական կերպով վճարված է եւրօպական մի քանի երկիրներում: Նվեյթարկուած դատարանը դրամական վարձատրութիւն է տալիս այն մեղադրվածներին, որոնք դատարանի վերջնական քննութիւնից յետոյ անմեղ են յայտնվում, նոյն տեսակ օրէնք գոյութիւն ունի Պորտուգալիայում 1884 թ.ից սկսած, իսկ Նիւ-Գիլայում նոյնաման օրէնքը գոյութիւն ունի միայն 1886 թ.ից:

Սյժմ Ֆրանսիայում էլ յարուցված է նոյն խնդիրը: Նորբերում մի մարդ, Բորբա անունով, մեղադրված լինելով մի յանցանքում, դատապարտված է եղել երեք տարվայ բանտարկութեան: Ժամանակակից շրջը անցնելուց յետոյ, յանկարծ, գործի վերաքննութեան ժամանակ, յայտնվեց որ Բորբա կատարելապէս անմեղ է և գործին մասնակից չէ, այլ նոյն գործում մասնակից է բոլորովին ուրիշ մի անձնաւորութիւն:

Հասարակաց կարծիքը Ֆրանսիայում յուզված, զայրացած էր... Ինչպէս ուղղել դատաստանական այդ սարսափելի սխալը: Մի մարդ կասկածվում է մի յանցանքում, դատաստանական քննիչը նրան կարանաւորում է, պրօբորը նրան մեղադրում է, և ահա բանտարկութեան ժամանակակից շրջը անցնելուց յետոյ, կամ դատապարտվածի զլխատվելուց յետոյ յանկարծ յայտնվում է

որ մարդը անմեղ է եղել, իսկ գործում մասնակցողը եղել է բոլորովին մի ուրիշ անձնաւորութիւն...

Բորբայի գործը այնքան աղմուկ յարուցեց Ֆրանսիայում, որ հանրապետութեան հաստատուածի ներման թուղթը ստորագրելիս իսկ արդարադատութեան մինիստր Ֆալէէր մինչև անգամ մի յայտնի գումարով վարձատրեց Բորբային իր երեք տարվայ բանտարկութեան համար:

Սյր հանրամանքից օգուտ քաղեցին Ֆրանսիական ազգային ժողովի մի քանի պատգամաւորներ և ներկայացրին ժողովին մտաւորապէս հետեւեալ բովանդակութեան մի օրինակիւմ.

Նման դատաստանական վճիռը արատաւորող էր անմեղ դատապարտվածի պատուի համար, այն ժամանակ դատաստանական այդ սխալի գոհը իրաւունք ունի իր համար դրամական վարձատրութիւն պահանջել 20 հարար Ֆրանկից ոչ պակաս: Նման վճիռը պատուին արատ չէր բերում, այն ժամանակ վարձատրութիւնը պէտք է հասարակ լինի միջին օրակարծի (1 Ֆրանկ 25 սանտիմ) տասն անգամ բազմապատկելու: Նման վերջապէս, անմեղ կերպով դատապարտվածը վախճանվել է բանտում, կամ մահվան պատժի է ենթարկվել—վարձատրութիւն պահանջելու իրաւունքը ձեռք են բերում նրա ժառանգները:

Ուրեմն ընթերցողը տեսնում է թէ լուսաւորված եւրօպայում չոր ու ցամաք, անշունչ և անկեղծ իրաւաբանութեան մէջ, դատու մարդասէր պահանջներին և համարակից կարգադրութեան արդեցութեան ասի սխալ է փոքր առ փոքր մտադրողը բարոյական-փիլիսոփայական փրկարար տարրը:

Գ. Ա.

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԱՌՈՂՋԱՊԱՀՈՒԹԵԱՆ ԳՍԱՍՏԱՆՈՒԹԻՒՆԸ ՄԵՐ ԴՊՈՐՈՆԵՐՈՒՄ

Ահա մի քանի ամիս է, որ ուսուցիչ մասնուէր քննում է գիմնադրական առարկաների ծրագիրը. համարեա ամբողջ մասնուէր այն միտքն է յայտնում, որ գիմնադրականը և ընդհանրապէս ուսուցիչ դպրոցները պէտք է կազմակերպված լինեն

չքեղ պալատներ, կնիկներով լլըը հարմար, համարակիցով լլըը սեղաններ ունենալ. Ինչով են նրանք կազմակերպում անդադար պահել, դնու կամայից հրախիլ պահելու, ինչոյցներ տալ, ձիւր և կառքեր ունենալ, չքեղապէս ապրել և սակայն տարվա մէջ ամեն օր միշտ անգործ և անաշխատ դրսեւել...

Բայց գիտցողը իսկոյն խնայում է, որ դրանք սկզբնական—ուղղակի կառավարութեան հետ յարաբերութեան մէջ մտնող շահանքներ են, որոնցից գնում են երկրորդական շահանքներ—գիւղացի աղաները և ծախում են երրորդականները—գաւառի արիւն ծծող վախճառուներին և անդադար գիւղացի գիւղ վազող արիւնիզակ տաճիկներին և հայերին...

Հասարակական քաղաքների շրջականերում գտնվող գիւղերի շահանքները ունի իր դժուարութիւնները: Պէտք է գիտնալ շրջապատի, ժպտելով ու ծպտեցնելով կողմնակի, խորամանկութեամբ գործը սկսելով մէկին տասը առնել, գանգատելու արգելք լինել և ըստ ժամանակին կարողանալ սկզբնական շահանքներին կաշտուել, որպէս զի ըմբոստ գիւղացուց գանգատները շատ հաղիւ լինում) չը հասնեն Բարձրագոյն Գրանս...

Հէնց դրա համար է, որ քաղաքներին մտնող գիւղերի շահանքները գտնվում է միայն մի քանի յայտնի անձանց ձեռքում. ոչ ոք չէ հա-

ռուս հողով, ուսուցիչ կեանքի պահանջների համաձայն և ոչ թէ պէտք է կուրօրէն նմանվեն այլ քաղաքակիրթ ազգերի դպրոցներին ծրագրիներին: Ռուսաց դպրոցները, ասում են մամուլի ներկայացուցիչները, ուսուցիչ երիտասարդութիւնը կրթիչու նպատակ ունենալով, պէտք է իրանց ծրագրիները յարմարեցնեն թէ ուսուցիչ երիտասարդութեան ոչփոխելի և թէ ուսուցիչ կեանքի պայմաններին ու պահանջներին:

Որ այժման դպրոցները չեն համապատասխանում երիտասարդութեան ոչփոխելի, այդ մասին շատ է խօսել թէ ընդհանուր և թէ բժշկական մասուէր. այժմ բոլորն էլ ընդունում են, որ աշակերտների սաստիկ յոյճածութիւնը (переворотное) դպրոցների ծրագրիներին աննպատակաբար մար կազմութեան հետանքն է: Իսկ երկրորդ հարցը թէ դպրոցների և մասնաւորապէս գիմնականների ծրագրիները որքան են համապատասխան ուսուցիչ կեանքի պահանջներին և պայմաններին, ուսուցիչ մասնուէր թէպէտեւ յարուցել է, բայց և այնպէս մի որոշ կարծիք չէ յայտնել: Պրօֆէսոր Բեկտաւ Բեկտաւ «Врачъ» շաբաթաթերթի վերջին 22-րդ համարում այդ հարցի մասին խօսելով հետեւեալ կարծիքն է յայտնում. «Մեր դպրոցները ծրագրիները ուսուցիչներին և պահանջներին համապատասխան դարձնելու համար, նոյն իսկ բժշկական դիտութեան տեսակետից նպակով, մեծ հետաքրքրութիւն ունեն: Մեր կեանքի դիտար պահանջները մինը—Ռուսաստանը առողջապահական պայմաններում դեղու հարցն է. ամենքին յայտնի է, որ Ռուսաստանում մեծաւորների թիւը եւրօպական միւս քաղաքակիրթ երկիրներին համեմատ ահայտն է, և ևս կարծում եմ, որ ամենքն էլ ինձ հետ համաձայն են, որ այդ ակտը երկու թիւ պատճառը մեր ընտանեկան նիստ ու կացի և հասարակական կեանքի պայմանների հակառակական դրութիւնն է: Մեր քաղաքների սանիտարական բարենորոգումը, նոյնպէս թէ շքաւորների և թէ պնտալիսութեան մէջ խեղդիղ հարուստների նիստ ու կացը առողջապահական պայմաններին համաձայնեցնելու անկասկած կը պակասեցնեն Ռուսաստանի բնակիչների մէջ տիրող մահկանացութեան ահալին թիւը: Բայց բնակիչների առողջապահական պայմանները բարենորոգել, իմ կարծիքով, անկարելի է միմիայն այլ և այլ օրէնքներով և պոլիցիական դանադան միջոցներով. անհրաժեշտ է, որ ինքն ժո-

մարձակվում լայն նրանց ձեռքից այդ առևտուրը, եթէ չէ կամուսում իր ամբողջ ունեցածը կորցնել: Իսկ քաղաքից միայն 10 ժամ հեռու գտնվող գիւղերի շահանքները կարող է ունենալ ամեն անձ, եթէ ունի փոքր ինչ փող և ընդունակութիւն լղլու սկզբնական շահանքների ուղերը: Մի անգամ այդ գործը ձեռք ձգելուց յետոյ, այդ տեսակ շահանք կարող է անել այն բոլորը, ինչ որ կը թիւղալի իրան իր խեղը... Կողմնակի, եւս պատկիւ տուրքերը... Ընձանք առնել, տուրքերը ժողովելու պատճառանք անդադար գիւղերը մշտնել խեղերով, ինչոյցներ սարքել նրա հոլաստուն ծառերի տակ, գիւղացուց կանանց իր կրքերին ծառայեցնել և ապա ծիծաղել գիւղացուց արած անօգուտ դանադանների և բողբոջների վրա...

Հայ գիւղացին շատ լաւ է ճանաչում այդպիսի շահանքներին, գիտէ, որ անօգուտ գանգատը շահայի կատարութիւնը և թշնամութիւնը զըը դուրս միայն ընդունակ են, գիտէ, որ իր ձայնը ոչ միայն վաշային և Բարձրագոյն Գրանս, այլ և տուրքերի մի հասարակ պաշտօնէի ականջին անգամ չի հասնի, գիտէ, որ դատապարտված է կողմնակի, անպատուելու, ունեցածը տալու...

Եւ նա ստիպվում է շահայի ուղերի տակ սողալ, իր ամօթխած կնոջ նրա առջև պարկուտալ, նրա հետ գիւղը թախած տաճիկ պարտապարտների և պոռնիկների առջև դուրս ծուլ ու





